

SVENSKA
RUN-URKUNDER,

UTGIFNA

AF

RICHARD DYBECK.

Andra Samlingen.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS JOH. BECKMAN, 1857.

Uppland. Danderyds Skeppslag, Lidingö socken, Islinge.

Lidingön eger flere minnesmärken. *** Ön genomskäres från öster till mer än hälften af Hustegafjärden och Kyrkviken. Från den sistnämnde sträcker sig en dæld till vestra stranden (lilla Värtan), der Islinge är. En gångväg löper utefter dälden och vid denna ligger ett stycke af en Runsten med följande inskrift:

* KORI * INKA * INKA(UT)R * IN....TIR . BIERN : KUFUR *
HIT * KUFUR . *t...

Det är: KORI AUK INKA(UT)R AU....TIR BIERN FAÞUR SIN KUÞ HA...

* Ol. Rudbeck (Atl. II, s.s. 347, 550) läste slutet af denna inskrift så: *Hala ok Ulfur rista runir a Isa*, — och det slog an! Peringsköld (handskr. Saml.) förmäler, att Rudbeck »fått en af Collegii former, hvarefter Hr professoren låtit honom något förändrader till sitt berömliga verk å nyo omskiäras», samt tillägger, att »eburn stenen af första början aldrig varit helgader till Isa gudinna, uthan allenast af tvänne systrar, Helga och Holmfrid, upprest efter deras fader Ulfast, så är Herr Rudbeckius för sin fattade mening inthet til förtänkiandes, effter han uthi ett godt upsåt til fäderneslandets heder och förnämbiligast gudinnan Isidis förmente ähra denne sten framgifvit.»

** Ristningen å Hanstalundsstenen i denna socken är felaktigt återgifven i Baultil N° 155 (Lilj. 2011). Der står t. ex. .†††††, som bör vara .*†††††.

*** Nära kyrkan är en vacker bautasten, hvilken för icke länge sedan blifvit åter rest, äfvensom en dylik bland flere skadade grafhöggar vid Sticklinge.

Peringsköld nämner i en af sine handskrifter en Runsten vid Lidingö kyrka (»kapellet»), hvilken sten nu ej finnes der, om icke dold i murarne.

